

ધાર્મિકતા

नं० १

तीर्थ बि

3767

(1)

कोन॥ तत्संतः शिरसि कृतां जळिस्तया चेशोध्यंत सद^स द^स दिहोच्यते मया यत्॥ ७॥ स्वका
नां प्रार्थनैर्षेह स्वकृता स्वकृतस्तुतवः॥ नवतां नृषां गोयत्र हृषणो मास्तु मानसं॥ वासा
धारणा तीर्थविधिः प्रथमं सम्यगुच्यते॥ प्रयागादित्रयविधिः पश्चादित्यत्र संग्रहः॥ ९॥
इह खलु सर्वसारचक्रे परिवर्त्तमानानां चत्वारः पुरुषार्थाः धर्मार्थकाममोक्षारण्याः
सकृदस्मृतीति हासपुराणादिपुश्रयते सेव्यत्वेन॥ तथा च भारते श्रीमसेनवचो युधिष्ठिरं प्रति॥ ध
र्मं चार्थं च कामं च यथावद्दत्तांबरं॥ विष्णुपदां काळजः सर्वत्र सेवेत पंडितः प्रोक्षो वा परमं श्रेयः
येषां राजं सुर्यार्थिनामिति॥ तत्र सुखदुःखभावयोरेव निरुपधीष्ठा विषयत्वात्पुरुषार्थार्थो
मानतया मुख्यपुरुषार्थत्वाभावे साधनस्य तु गोपां एवंच सति धर्मार्थयोर्ध्यायोगं सुखदुःखा
भावसाधनत्वात्तौपचा^नदी पुरुषार्थता॥ अतएव प्रवृत्तिनिवृत्त्यात्त्वतया द्विविधस्यापि
धर्मस्य पुरुषार्थसाधनतोक्तावधैः प्रवृत्तिसंज्ञिवै धर्मैकत्वमभ्युपगम्योमतः॥ निवृत्तिसंज्ञके धर्म
कथं निःश्रेयसंमत्तमिति स्फुटं दैपि॥ धर्मसुखं च ज्ञानं च यस्माद्दुःखं नयमाप्नुयात्॥ त

(2)

स्मात्सर्वपरित्यक्त्य विद्वां धर्मसमाचरेत्॥ लो ब्रह्मये पियत्सौख्यं तद्धर्मा व्याप्यते यत्नाः॥ धर्ममेकमतः
कुर्यात्सर्वकामार्थसिद्धये॥ नारते॥ धर्म एव ब्रह्मवो नान्यः स्वर्गोऽपि गच्छतामित्यादि॥ दुःखभा
वसाधनतामपि धर्मस्य धर्मेण पत्यमनु रतीति श्रुतिः दुःखसाधनपापापनोदघाहरो॥ त्वां
देच॥ दीर्घकालेन तपसा सेवितेन तपो धर्मे॥ धर्मनिर्धृतपापानां सेसिध्यंति मनोरथः॥ मनुः॥
धर्मेण हि सहयेन तपस्तै रतिदुस्तरः॥ धर्मप्रधानपुरुषं तपसा हतकल्मषं॥ परलोके नय
दि त्याशुभास्वतरे वशशिषिणः॥ प्रायश्चित्तस्य दुरितक्षयकारा दुःखभावसाधनतास
कं च श्रुतिस्मृतिपुराणप्रसिद्धा॥ अर्थस्या दुरि वदुःखाभावसाधनतानुभवसिद्धा॥ आग
मसिद्धा च॥ उच्चादिविदक्षिणावंतो जस्युर्देवाः सहते सूर्येण॥ हिरण्यक्षं अमृतं तेन जंते वा
सोमैः॥ सौमप्रतिरेत आयुरिति मेत्रवर्णात्॥ सद्यः शुध्यति हेमदृष्टते स्मृते च॥ तुष्ठादिदान
प्रतिपादकवचनान्यत्र प्रमाणभावं भजंते॥ तेन सिद्धा धर्मा धर्मोपचारिकी पुरुषार्थता॥ का
मस्तु सुरयरूपत्वात् सुरय एव पुरुषार्थः॥ सुखरूपत्वात् च नारते॥ आरण्यके पर्वणि श्रुय
ते॥ प्रव्यार्थस्य शसियोगेया प्रीतिरुपजायते॥ सकामश्चित्तं संकल्पः शरीरेना स्पृश्यते इति

राम
॥२॥

तथा॥ अर्थार्थी धिरुषो राजन् ब्रह्मते धर्ममिच्छति। कामार्थिर्न कामादन्वमिच्छति॥ न हि कामेन कामो न्य-
 त साध्यते फलमेवैदिति॥ इन्द्रियाणां च चपे चानां न मनसो हृदयस्य च॥ विषये वर्तमानानां याप्री-
 तिरूपजायते॥ सकाम इति मे बुद्धिः कर्मणां फलमिति च॥ अत्र हि मत्प्रतीतिः। प्रमेदाहर्षर-
 त्यादि क्रोधप्रतिपादितसुखपर्यायप्रतीतिशब्देनाभिधानात् फलांसाभावाभिधानात् फल-
 रूपताभिधानाच्च कामस्य सुखरूपतः॥ अतएव स्मृत्याधिकरणवार्त्तिके पावधर्ममोक्ष-
 संबंधितद्वेदप्रबंधं च वच्यते सुखविषयतया कथं वहारा पूर्वकमिति सुखशब्देनैव का-
 मउपावशः। अर्थवासाधिकरणेऽपि धर्मार्थकाममोक्षा अधर्मार्थदुःखसंसासारसा-
 धनप्रतिपक्षिरूपादानवर्त्तिरिति प्रत्यागागम्यताफलमित्यत्र कामप्रतियोगिचेन दुः-
 खं वतो वार्त्तिकका करस्य सुखमेकामव कामपुरुषार्थः संमतः॥ अत्र भाष्यं वक्तुं का-
 मस्य नैदियप्रतीतिवर्त्तिभोऽती वेतयामिति कामस्यापि नैदियप्रतीत्याख्यसुखफल-

(3)

त्रियो गित्वे त्रुं वदतो वार्तिककारस्य सुखमेव कामपुरुषार्थः संमर्त्तः ॥ यत्रु नागवेतो ॥ का
 मस्येनेन्द्रियप्रोतिर्लो जीवेतयावतेति ॥ कामस्याधो द्विष प्रीत्याख्य सुखफलसाधन
 तामेगीकृत्यतन्निश करणं ॥ पचान्यथैत्रधर्मादर्थोऽर्थतः कामाः कांत्प्रीतिरनुत्तमे प्रीति मा ३
 साधनतातिधानंतद्विषयोपभोगे कामस्य सुखसाधनत्वा ॥ जौणां कामत्वं गीतां मं
 त्यव्याख्येयं ॥ यदातत्रापि कामशब्दः सुखसाधनत्वं ॥ इन्द्रियप्रीतिराह एव त्विन्द्रियत
 त्तिपरः सुखापरपर्यायाः प्रीतिरिन्द्रियसाधनतावाह ॥ तन्निदमेव तत् कामस्य
 सुखपरुपत्वान्मुख्यपुरुषार्थत्वमिति ॥ गोक्षेपिस तत्ते देन सुखदुखाभावान्य
 तरुप इति तस्यापि मुख्यमेव पुरुषार्थत्वं ॥ चतुर्षु साधारणः पुरुषार्थत्वं व्यव
 हारः छत्रच्छत्रिसमुदाये छत्रिशब्दवत्सद्विप्राण ब्रह्मप्राणान् समुदाये योः स द्विप्रा
 णान्छब्दवच्चौपचारिकः ॥ तदेतेषु चतुर्षु पुरुषार्थेषु धर्मो मुख्यः ॥ पुरुषातरहे

(3A)

आदिद्यादिहेतुत्वाच्च॥ तदुक्तं कैर्मः॥ धर्मसिंजायतेत्यर्थो धर्मात्कामोत्तिजायते॥ धर्मा
देवपरं ब्रह्मतस्माद्धर्मसमाचरेदिति॥ परं ब्रह्ममोक्षः॥ तथा उद्धृष्टोऽपि विनोम्येष न च
कश्चिच्छ्रेयातिमे॥ धर्मार्थश्चक्रामाश्च सक्रिमर्थमसेव्यते॥ तथा॥ निवृत्तिरसंश्लिष्ये
धर्मफलं निश्चयेयं समतं॥ नारते॥ विद्यावित्तं ययुः त्रौ॥ यंकुल्ये जन्म निरोगता॥ संसा
राच्छिन्ने हेतुश्च धर्मदिव प्रकृतिः॥ स्वर्गधर्मा प्राज्यं धनसौख्यं मधर्मा तदुःख
संभवः॥ तस्माद्धर्मसुरवायाय कुया तपसा विवर्जयेत्॥ या सवल्का कर्मणाम
वा न सत्त्वोपायलो धर्मसमाचरेत्॥ तदु॥ धर्म एव ह तो हंति धर्मो रक्षति रक्षितः॥
तस्माद्धर्मो न हेतव्यो मानो धर्मो ह तो हंति दित्यादि॥ न चर्थस्यापि धर्मकारण ता उ
क्तं वा कथं धर्मस्यैव प्राधान्यं॥ तदुक्तं नारते॥ सर्वधा धर्ममूलो यो धर्मश्चार्थ
परिग्रहः॥ तथा॥ धर्ममूलं जगदान्तान्यधर्मादि शिष्यते॥ धर्मश्चार्थेन महता रा

वधी ३

(4)

नमो राजनिषे विभुं। जगवते॥ धनं च धर्मैककवमिति॥ मैव॥ कस्य विद्यागहनादि
धर्मस्यार्थसाध्यत्वेऽपि सर्वस्यार्थसाध्यत्वाभावात्॥ अ
र्थमंतरापि जपतीर्थयात्रोपवासादिभ्यो धर्मो दद्यात्॥ धर्मविना चार्थलेशस्याप्य
नुदयात्॥ एवं धर्मस्य प्राधान्ये स एव मुख्यतोऽनुष्ठेयः॥ तदुक्तं मारण्यके॥ धर्मपूर्वकं
नेमध्ये जघन्ये धर्ममाचरेत्॥ तत्रापि यागदानादिरूपस्य धर्मबिदु इत्यसाध्यत्वात्
तत्र बह्वङ्गलौकलापवत्त्वाच्चेदानीं तने सागस्य संपदायितुमशक्तेः सपत्नीकसा
ध्यत्वाद्यदिगादिसहायसंपाद्यत्वात् सत्त्ववर्णसिंकरजाश्रमानधिकारित्वाच्च तदपे
क्षयातीर्थयात्राधर्मोऽति सुगमः पूर्वहेतुवत्क्षण्यात्॥ तदुक्तं नारतमास्ययोः॥
अविभिक्तवः प्रोक्तावेदेष्वपि यथाक्रमं॥ पबं चैव यथातत्त्वं प्रत्यचेह ब सर्व
राः॥ न ते शक्यं दरेद्रेण यज्ञाः प्राप्नुमही पते॥ बरूपकारणायज्ञाः नो नासंभारविस्त
राम ॥ ५ ॥

(4A)

रा॥ प्राप्यते पार्थिवैरेते समद्वैतानैरैकचित्ता॥ न्वार्थन्युनेरवगणोरे कात्मभिरसंहतेः॥ यो
हरिद्रैः॥ रपिविधैः शक्यः प्रसूजनेश्वर॥ तुल्यो यज्ञफलैः पुण्यैस्तानि बोधमहीपते॥
॥ श्रीलोकेश्वरमंगुलमिदं नरतरत्नम॥ तीर्थार्थमनं पुण्यैरपि विनिश्चितं॥ अव
गणोः॥ सहायरहितैः॥ एकात्मभिः॥ अपात्रीकैः॥ असंहतैः॥ अस्विगादिसंघातश्चन्यैः॥ श्र
श्रद्धासंकीर्णप्रब्रजितादीनामप्यत्र॥ विना नास्तीति अधिकारिनिरूपणोक्तिरु
पदृश्यते॥ ननु जपोपवासादिधर्मे॥ धर्मरूपेक्षो विद्युतएवेति कथं तीर्थयात्रा
पामेवातिशयः॥ सत्यं॥ तथापि तत्र॥ साक्षात्प्राप्त्या साध्यादिसंभ्रा
पित्तरोगादिसुक्ते॥ श्चातुष्टालुमशक्तेः॥ संक्वानधिकारिकत्वाच्च तद्विलक्षणात्॥
तीर्थयात्रैव श्रेयसी॥ चरन्वैमधुविंदतीत्यादिलिङ्गाज्जयमर्थोध्यवसेयः॥
॥ ॥ इति श्रीमहाराजेश्वरसूत्रेस्तु नारायण नह विरचिते त्रिस्तुली सेतौ तीर्थ

(5)

यात्राकर्तव्यतानिरूपणं ॥ ॥ अथ सामान्यतांतीर्थप्रशंसा ॥ शंकरः ॥ सर्वतीर्थानि पु
ण्यानि पापघ्नानि सप्तनृणां ॥ परस्परानपेक्षायां कथितानि मनीषिभिः ॥ परस्पर
ति ॥ प्रत्येकमेव पापघ्नीत्यर्थः ॥ तथा सर्वे प्रश्रवणाः पुण्याः सर्वे पुण्याः शिखो
च्चयः नद्यः पुण्याः सप्तः सर्वा जङ्गवाः तु विनाशकः ॥ पुत्रं गारुडः ॥ पुत्रद्रव्यादिसेत्यज्य
तीर्थं व्रजातीयो नरः ॥ ब्रह्माद्या देवा तास्तस्य तुष्टिं पुष्टिं ददन्ति हि ॥ नारते ॥ तथा पुण्या
नि तीर्थानि पुण्यान्यामेतानि च ॥ ॥ पापं पुण्यं लब्ध्वा च भवत्यमरलोकभाक् ॥
तथा ॥ कीर्तिना चैव तीर्थस्य क्त्वा नात्र पितृवर्षणात् ॥ धुनंती पापं तीर्थे येते प्रायः
ति सुखं परं ॥ कौर्मतीर्थानि प्रकृत्य ॥ यत्र स्नानं जपो होमः श्राद्धादनादिकं कर्तुं ॥
एकैकरो मुनिश्रेष्ठाः पुनत्यासप्तमं कुर्वन् ॥ नारतमात्स्ययोः ॥ ऋषिभिः कृतवः राम
प्रोक्ता इत्यादियज्ञैरपि विशिष्यत इत्यतं मुक्ता ॥ अनुपोष्यात्रात्राणि तीर्थानि ॥ ५ ॥

(5A)

नभिगम्य च॥ अदत्त्वाकोचनंगाश्च हरिदोनामजायते॥ अग्निहोमादिभिर्वैश्वदेवैः
विपुच्छक्षरैः॥ नतत्फल्गुमवाप्नोति तीर्थाभिगमनेन यदिति॥ अनुचोष्येति॥ तेन धि
रात्रो विषवासादीनां चतुर्णां प्रत्येकं द्वाप्रिताव फलमित्यर्थं॥ तथार्थन्यगम्यानि तीर्था
नि दुर्गाणि विषमानि च॥ मनसा तानि गच्छेत् सर्व तीर्थसमीक्षया॥ तथा एतानि वसु
भिः साध्यैरादित्यैर्मरुदग्निभिः॥ ऋषिभिर्देवकल्पैश्च श्रितानि सुकृतैर्विभिः॥
इयं राजर्षिभिर्जाता पुण्य कृषियुधिष्ठिरा॥ सत्वादिभिर्महाराज तीर्थयात्रामाहा फ
ल्गु॥ तथा॥ अज्ञेनापियस्येह तीर्थयात्रादिवेत् न वेत्॥ सर्वकामसमृद्धिः स्यात्स्व
र्गलोके महीयते॥ स्थानं च कथ्यते नित्यं धनधान्यसमाकुलं॥ ऐश्वर्यं ज्ञानसंप
न्नः सदा भवति धर्मवान्॥ तारिताः पितरस्ते न नरकावपिता महा इति॥ अज्ञाने
नेति॥ अत्रेदमनुक्षेपमनेनेदं फलमाप्नोति इति एवं ज्ञानभावेऽपि बाळादेशित्य

२ x कर्मतिर्य्ययोर्नि नगच्छेच्च कुदेशे नैव जायते। स्वर्गविसर्गवैविध्यो मोक्षमार्गं च विंदती x २

(6)

र्थः॥ वायुपुराणे॥ तीर्थं न्यनुसरन्वीर अद्धानः सामाहितः॥ न तपसा पोविशुध्येत किंपु
नः शुद्धकर्मस्य कंसकळपुराणप्रसिद्धमहिमत्वातीर्थानां॥ अथ तीर्थस्वरूपं॥ ४॥ गार्ग
उ॥ प्रजतस्तमौ विरहितेस्तपसाधृतकर्मवैः॥ यथाध्यासितमर्हद्भिस्तृप्तितीर्थप्रचक्ष
ते गन्तारते॥ परिग्रहस्तसाधुनां रथिव्याचैव तेजसा॥ अतीव पुण्यनागास्ते सलिल
स्य चैते जसा॥ तेजसा प्रभावेण॥ तत्र हि विद्यते॥ तदुक्तं गार्गते॥ लोके स्मिद्धविधं ती
र्थं ब्रह्मदेवनिर्मितं॥ स्वयं नूतं प्रभासाद्यैर्निर्मितं देवानिर्मितं॥ पुनश्चतुर्विधं॥
तदुक्तं ब्रह्मपुराणे॥ नारद उवाच॥ किं यतीनां तीर्थं निःस्वर्गमर्त्यरसातले॥ दै
वानिभूनि शार्दूल आसुराण्यार्थकाणि च॥ मानुषाणि च लोकेषु विख्यातानि सुरा
दिभिः॥ ब्रह्मविष्णुशिवैर्देवैर्निर्मितं देवमुच्यते॥ निभ्यो यदेकं जायते तस्मात्ता
तः परे विदुः॥ यथा प्रभासपुष्करादीनि त्रिन्ये जातत्वा इति श्रेष्ठानि॥ तथा॥ गो

x विंशतिनिस्तुरेश्वराः॥ सर्वेषामेव तीर्थानां सर्वशक्तिं विशिष्यते॥ असौ वाच॥ चतुर्विधा
नितीथानि॥ ४

(6A)

वे२

१७ दारीनीमरथीतुंगभद्राचवेणिका॥तापीपयोध्याविंध्यस्यदक्षिणेतुप्रकीर्तिता॥ना
गीरथीनर्मदाचयमुनाचसरस्वती॥विकोश्याशाचावितस्ताहिमवसर्वताश्रिता॥एतानघः
पुण्यतमाःदेवीतीर्थन्यदाहता॥केनातथा॥केनापिनकर्तयत्रदेववातमितस्मृतिमि
ति॥गयकोळसुराधंसुरप्रतिष्ठितान्यासुराणि॥वशिष्ठादिरुषिप्रतिष्ठितान्याषणि॥ ॐ
मांधात्रवरीषहरिश्चंद्रादिप्रतिष्ठितानिनाडुषाणि॥नागीरथ्यादिनाडुसत्यापिदेव
त्वेविष्वादिदेवमूर्तिस्त्वादितिवैश्वानरस्तुलंस्कांदैवास्वदे॥ब्राह्मीसरस्वतीम
त्रिस्तुवैष्णवी॥नर्मदाशांकेरीमूर्तिरिन्द्रावधस्त्रिदेव॥तांतत्रापिंगो॥गंगेयंसरी
तांश्रेष्ठसर्वकामप्रदायिनी॥त्रिदेवत्यामुनिश्रेष्ठतदुत्पत्तिमतःशुद्धिवत्स्यादिव
चनानिचयप्रतिपादितत्रिदेवत्यांत्वाद्विगुणागणवत्वात्तत्त्वोतिश्रेष्ठेतिगंगामहि
मप्रकरणेस्पष्टिनिविष्यति॥पुनर्नैमांतरीक्षत्रिलोकस्थनेहात्रिविधं॥तत्र

गीगामूर्ति

(7)

नैमिषं नौमं॥ पुष्करं त्वं तरिक्षस्थं॥ कुरुक्षेत्रं त्रिलोकस्थं॥ तदुक्तं नारते॥ एथि व्यां नैमिषं
पुण्यं मंतरिक्षे च पुष्करं॥ त्रयाणां मपि लोकानां कुरुक्षेत्रं विशांपते॥ ब्राह्मे॥ नौमा
नं मानसं तीर्थं मया वः परिकीर्तितं॥ पुष्करं च त्रितरिक्षस्थं मम वोक्त्वैव स्पुर्लभं मि
ति॥ प्रजासखं देव महादेव॥ शृणु देवी प्रवक्ष्यामि तीर्थं महात्स्यमुत्तमं॥ एथि व्यां
नौमिषं तीर्थं मंतरिक्षे च पुष्करं॥ केदारं प्रयागं चेत्यादि॥ ब्रह्मपुराणे॥ प्रयागे च कु
रुक्षेत्रं नैमिषं पुष्करं तथा॥ गंगाधरं च कुल्याभं च दरीसिंधुसागरमित्यादि तीर्थो
द्देशः कृतः॥ काशीखंडे॥ प्रथमं तीर्थं राजा प्रयागारख्यं सुविस्तृतमित्यादि नात्तं
३ षष्ठ्या ध्यायेतीर्थान्पुक्तानि॥ मवाराणां स्यां महादेवं प्रयागे तु महेश्वरमित्यादि नाशिव
पुराणेऽष्टषष्टि तीर्थान्कदिष्टानि॥ तथा कौर्म वा दशा ध्यायेतीर्थोद्देशः कृतः॥ तथा
काशीखंडे॥ शृणु देवी विशाखाक्षि तीर्थं लिं गमुदाहृतं॥ जळाशयोपि तीर्थं ख्यातं

राम

॥७॥

(७A)

हा २

ग्या

तामर्त्तिपरिग्रहः॥ मूर्त्तयो ब्रह्मविध्वर्कः॥ श्रीवविद्ये चरादिकाः॥ लिंगे शैवमिति ख्याते
यत्रैतत्तीर्थमेव तत्॥ वारणस्यां मादेवः प्रथमे तीर्थमुच्यते इत्यदि॥ अन्यत्रापि शो
णः सिंधुहिरण्याक्षः प्रोक्ष्य लेहि बर्बराः॥ राजहृत्च नदाः सप्तपावना ब्रह्मणः मुता इत्या
दि॥ ६॥ अथ गौरी तीर्थानि॥ क्षेत्राशीप सुरादि प्रागेर्गुरु स्तीर्थमुच्यते॥ निवासहो
मस्नानार्चनोषपोषैः पुनाति तत्॥ काशी खंडे॥ मानसान्यपि तीर्थानि सत्यादी
नि च वै प्रिये॥ एतानि मुक्तिदाने वना न कापी विचारणा तथा॥ सधर्मिण्युवाच॥ मा
नसान्यपि तीर्थानि पान्य क्लानि महामता॥ कानि कानि च तानि हृद्येतदाख्यातुमर्ह
सि॥ न विरुवाच॥ ॥ शृणु तीर्थानि गता मानसानि ममानघा॥ येषु सम्पन्नरः
स्नात्वा प्रायति परमां गतिं॥ सत्यं तीर्थं क्षमा तीर्थं क्षीर्थं मिंद्रियं यनिग्रहः॥ सर्वं नृ
तदया तीर्थं तीर्थं मार्जवमेव च॥ दानं तीर्थं दमस्तीर्थं संतोषस्तीर्थमुच्यते॥ ब्रह्मच

(8)

र्थवस्तीर्थं तीर्थं च प्रियवादिता ॥ ज्ञानं तीर्थं धृतिस्तीर्थं तपस्तीर्थं मुद्राहृतै ॥ तीर्थानामपि त
तीर्थं विशुद्धमनसः परा ॥ न जलपुतदेहस्य स्नानमिति स्थितीयते ॥ स स्नातो यो दमस्ना
तः शुद्धमनोमया यो शुद्धविशुद्धो नरो दक्षिणो विषयासक्तः ॥ सर्वतीर्थेष्वपि
स्नातः पापमलिना एव सः ॥ न शरीरमवस्था गावरो मवतिनिर्मलः ॥ मानसे तु म
लेत्यक्तं न वत्यंतः सुनिर्मलः ॥ जायंते च मिते च जले द्वे वज्रबौद्धसः ॥ न च गच्छ
ति ते स्वर्गमविशुद्धमनोमयाः ॥ विषयेष्वपि संरागो मानसो मय उच्यते ॥ ते द्वे
वह्निविरोगोस्य नैर्मल्यं समुदाहृतै ॥ धनं तर्गतं दुष्टं तीर्थस्नानान्नमुध्यति ॥ श
तशोऽपि जलैर्धौतं पुरा भौडमिवां शुद्धिः ॥ दानमिज्यातपः शौचं तीर्थसेवाश्च ते त
था ॥ सर्वान्धे लोपेता न्यतीर्थानियदिभावेन निर्मलं ॥ निगृहीतैर्द्रियग्रामोयत्रैव ॥ १॥
वसते नरः ॥ तस्य तत्र कुरुक्षेत्रं नैमिषपुष्कराणि च ॥ ज्ञानं ते ज्ञानं जले रागद्वेष

(8A)

मन्त्रापहे॥याःस्नातीमानसेतीर्थेसयातिपरमांगतिं॥एतत्तेकथि
तीर्थलक्षणं॥मात्स्ये॥सत्यंतीर्थंदयातीर्थंतीर्थमिंद्रियनिग्रहं॥बराश्रिमाणांगहे
पितीर्थंशामुदाहृतं॥व्यासः॥आत्मानदीसंयमतौपूर्णसित्यहदीशौततरादयोर्मि॥ य३
तत्रान्निषेकंकुरुपांडुपुत्रनवारिणाश्रुत्यतिचोतरात्मा॥भारतेसनधर्मेषु॥अगाधे
विमयेशुद्धेसत्यतोयेधृतिहृदे॥स्नातव्यंमानसेतीर्थेसत्त्वमालंब्यराश्वते॥तथा॥
तत्त्ववित्त्वनहंबुद्धिस्तीर्थंप्रिवरमुच्यते॥तथा॥स्नातीयोमानसेतीर्थेतत्त्वानंत
खदर्शनां॥समारोचितशौचस्तनित्यरावसमाहितःकेवलंगुणसंपन्नःशुचि
रेवनरःसदा॥सत्यादिषुसत्त्वेवतीर्थक्यादिगमात्सत्त्वशोधकत्वाच्चसत्या
दीनांगौरातीर्थत्वमित्यत्रतात्पर्यं॥एवंतीर्थान्पूज्योक्तं॥कशीखंडे॥एतत्तेकथि
तंदेवीमानसेतीर्थलक्षणं॥नौमानामपितीर्थानांपुण्यत्वेकारणंशृणु॥यथाशरी

(१)

रस्योद्देशाः केचित्पुण्यतमाः स्मृताः ॥ तथा एव व्यामुद्देशकाः केचित्पुण्यतमाः स्मृताः ॥
पुण्यानि सलिलानि चेति पाठः ॥ प्रभावाद्भूतान्तमेः सलिलस्य च तेजसा ॥ परित्यज्य
मुनीनां च तीर्थानां पुण्यता स्मृता ॥ सलिलेन स्पृते जसा प्रभावेण सामर्थ्यादित्यर्थः ॥
तस्मात्प्रभौ मेघुतीर्थेषु मानसेषु च नित्यम् ॥ उत येषु च यस्मात्ति स पाति परमांग
तिमिति ॥ नारते पि नो षेण ॥ एतन्ने कश्चित् राज्ञि त्सं बोधनमेदेनेदमेव सर्वमु
क्तं ॥ ध्यानधर्मश्च यि ॥ मनसश्च एव धर्मश्च ॥ यथा यथा स्तीर्थास्तथापरे ॥ उत योरेव यः स्ना
यात्स सिद्धिं शीघ्रमाप्नुयात् ॥ यथा ब्रह्मचर्याहीनं क्रियावाक्यवर्जिता ॥ नेह साध
यते कार्यं समायुक्तं सिध्यति ॥ एवं शरीरशौचेन तीर्थशौचेनाचान्विताः शुचिः
सिद्धिं वाप्नोति द्विविधं शौचमुत्तममिति ॥ ॥ अथ तीर्थयात्राधिकरणः ॥ तत्र
यायाः कश्चितीर्थयात्रामुनीन्द्रैः कृताः प्रयुक्तस्तु मेदिताश्च ॥ तां ब्रह्मचारीविधि

राम
॥१॥

(१५)

वकारोत्तिसुसंयतो गुणासंनियुक्त इति ब्रह्मपुराणवचनादुरुनियुक्तस्यैव ब्रह्मचा
रिणोऽधिकारः॥ इयंचोपकुर्यात्कस्य वेदाध्ययनाविरोधेनैकगुरुनियोगाद्भव
ति॥ याज्ञवल्क्येन ब्रह्मचारिणमुपक्रम्य गुरुं चाप्युपासीत स्वाध्यायार्थं समाहि
त इति स्वाध्यायार्थं गुरुमेवोपासीतेति नियमनात्॥ नैष्ठिकस्यापि गुरुवन्दनात् त्वो
स्यास्त्येवाधिकारः॥ ब्रह्मचारी गुरुणा सन्नियुक्त इत्यविरोधश्च वणात्॥ ग्रहस्थ
स्यापि। देहं सुपुष्टं क्लृप्तं तु यो वनं लब्धवान् गार्हपत्यं कुर्यात्तियेनराः॥ स्वात्मानपन्नयेति
हरिं महेश्वरं देवेन ते वै मुषितान राक्षसाः॥ इति स्मरणात्॥ ननु नैतेन वचसा ग्रह
स्थस्य तीर्थयात्राविधातुं शक्यते न त्वदाश्रवणात्॥ न यो वनं लब्धो त्यादिनिगा
त एतत्त्वं॥ वचनांतरविरोधेन ब्रह्मचर्यादिविशीयत्वेनापि तदुपपत्तेः॥ तथाहि
ब्रह्मपुराणे॥ यस्येष्टिधर्मश्चाधिकारितास्ति वरं गृहं गृहधर्माश्च सर्वे॥ एवं गृह

चर

(10)

धि२

स्वाश्रमे संस्थितस्य तीर्थगतेः पूर्वतैरनिषिद्धाः॥ सर्वाणि तीर्थान्यपि चाग्निहोत्रतुल्यानि नै
वेति वयं वदाम इति॥ तथा तत्रैवायासाधिकारो यथा वानिद्वे प्रकृतीर्थानि परिभ्रमेतु॥ ती
र्थेष्वन्यथा फलं हि यस्मात्प्रोक्तं मुनो देवैः स्वधर्मात्परित्यज्य
थ ॥ तीर्थेष्वन्यथा फलं हि न तस्य तीर्थे फलं तिष्ठति ह्येकपत्रैरन्नं चेति॥ उच्यते॥ यस्यैधिधर्म
अधिकारितास्ति वरं गृहं गृहं च सर्वं इति वेदोपासनाद्यः स्वधर्मात्परित्य
ज्येति चोक्तं र्यागाद्यनुष्ठानात्सत्यं दृष्टं यानि अधिकारस्य च गृहस्थस्यापि तीर्थे
या ४ यात्रां विरुद्धात्॥ अतएवानारतः॥ नमो नैः क्व वतः प्रोक्ता इत्यपक्रम्य न तेरातेया
दृष्टेण इत्यादि नैः पूर्वोदाहरानि वाक्यान् प्रकृतानि॥ यद्वा॥ साग्निकस्य सपत्नीकस्य
वगृहस्थस्याधिकारः॥ महाग्निवर्षिणा सर्वपत्नीकोग्रं तीर्थानि संयतः॥ सर्वपा
पविनिर्मुक्तो यथोक्तं गतिमाप्नुयादिति कूर्मपुराणे के॥ प्रायश्चित्तीजते तीर्थे पत्नी

राम
॥ १०॥

(10A)

विरहितोपि वा ॥ यत्तेष्वनधिकारी वा यश्च वामेन त्रसाधकः ॥ सहृग्निर्वसिपत्नीको
गच्छेत्तीर्थानि संपतइति स्मरणाच्च ॥ अतएव ब्रह्मपुराणे शकतवैश्यापाख्यानं ॥ कश्चि
त्सलो नाम वैश्यः ॥ कृततीर्थयात्रे मया पितरस्तारिता इति कृतार्थमात्मानं मन्वानः स्व
गृहं प्रस्थितो मार्गस्वधर्मान् पितृन पश्यत् ॥ न ते विंश्चि स्तौ ॥ तीर्थफलमस्तीति तैरु
क्तं ॥ कुतस्तीर्थफलं मे न जातं कथं न पितरस्तारिण इति चिन्तामिषिवाहो न ॥ तमाह धर्मः ॥
पूतं पुण्यतमां नार्यां यो वा त्यक्त्वा प्रयाति हि ॥ तस्य पुण्यफलं सर्वं स्थितवति नान्य
थेत्यादि बहून्कातया विनाय तस्तीर्थेन नानुक्रमेण कृतं सिद्धं ॥ तेन दोषेण वेबद्धास्तव प्र
वृत्तितामह ॥ त्वया सावन्वितामहं चौरकर्मकृतं त्वया ॥ अमी पितामहश्चौरायैर्बुद्धं
तया विना ॥ नार्यापि चति चैवान्न स्वहस्तेनाम तोषमे ॥ तच्चान्न मे बभूव जति पितारो हृष्ट
मानसाः ॥ तस्माद्गार्या विना सहिः पुरुषस्य न विभक्त इति धर्मोक्तः ॥ कथं मे पितरमो

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com